

AKI LEMONDOTT AZ EURÓPA BAJNOKSÁGRÓL — AZ EGYETEMÉRT

Vékonydombájú, magyar pályára a SZEOL NB II-es női kosárlabda-csapatának közlésén. Nem volt villanyűjság, nem volt hangosanbeszélő, ami világgá kürtölte volna, hogy ki ez az ismeretlen, rendkívül mozgékony, jól helyezkedő játékos. Csak a beavatottak, a szakvezetők, játékosok, a szurkolói törzsgárda tudta akkor, hogy Szabó Veronika elsőéves orvostanhallgató, a Kecskeméti Dózsa NB I-es csapatából átigazolt játékos mutatkozik be. „Árgus szemekkel” figyeltük a többszörös ifjúsági válogatott kerettagot, fontolgattuk, vajon jó erősítés-e a csapatnak.

Vera azóta minden kétkedőt meggyőzött, mérkőzésről-mérkőzésre jó teljesítményt, hasznos játékot produkálva illeszkedett be a csapatba — „standard ember” lett. Amikor a Rókusi Tornacsarnok lépcsőzugában magáról kérdeztem, csak az „életrajzi adatokat” sorolta:

— Először tornásgattam, atlétizáltam, aztán, amikor kezdtem „megnöni” átpártoltam a kosárlabdához. 1967-ben kerültem a Kecskeméti Dózsához, ahol igen sokat és szorgalmasan dolgoztunk. 1968 tavaszán hívtak meg az ifjúsági válogatott keretbe, 1969-től csapatommal az NB I-ben játszottam. Közben iskolám, a Bányai Gimnázium csapatával 69-ben országos középiskolák bajnok lettem. Idén tavasszal második helyezettek voltunk az országoson, aztán jött az érettségi, majd felvételiztem és most itt vagyok.

Mindent egy szuszra elmondta, aztán rámnézett, széttárta kezét, jelezve, egyszerű történet az övé, mindennaposnak tartja, nem kell róla sokat beszélni. További kíváncsiságom során még megtudtam róla, hogy kitűnően éreztésgizett; hogy lemondott a tavasszal az ifjúsági Európa Bajnokságon való szereplésről azért, mert alaposan fel akart készülni a felvételire.

— Mert elsődleges a választott hivatásom: az, hogy egyszer majd jó orvos legyek. „Kiegészítő sport” életemben a kosarazás.

Amikor megjegyeztem, hogy ehhez képest elég magas szinten műveli ezt a sportot, elmosolyodott:

— Van még mit tanulnom. Helyzetfelismerésemet, labdabiztonságomat, gyorsaságomat fejlesztem kell. De ehhez biztosítva látom a lehetőségeket. Jó, kollektív szellemű csapatba kerültem, a heti három edzésen és a mérkőzéseken nagyon jól érzem magam a lányok között.

— S az egyetemen?
— Ott is. Igaz, hetente 32 óram van, sokat kell tanulni, de hát ezért jöttem ide — örömmel járok órákra és sokat

tanulok. Tudod, ez az első év, nagyon fontos, bizonyítani szeretnék.

Ezzel a mondatával zárta a beszélgetést, rohant zuhanyozni, öltözni, — a játékosok közé, hogy együtt örüljön velük a néhány perccel korábban szerzett győzelemnek. Amikor becsuktam jegyzetfüzetemet, arra gondoltam, sokszor szeretnék még győztes meccsek, sikeres vizsgák után találkozni ezzel a szerény, vidám, tehetséges „újonccal”.

SZABÓ MAGDOLNA

MEDIKUS RÖPLABDA KUPA

November közepén Pécsen bonyolították le a Medikus Kupa röplabda tornáját, amelyen a hagyományokhoz híven mind a négy magyarországi orvosegyetem női- és férfi csapata vett részt.

Mi, szegediek képességeink, lehetőségeink ismeretében túlzott remények nélkül indultunk az erős mezőnyben. Lányoknál ugyanis a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen az NB II-es OSC képviselte, a pécsi Orvostudományi Egyetemet pedig a PEAC. Fiúknál az NB I-es DEAC indult Debrecen színeiben, a pécsiek pedig az NB II. osztályú PEAC-ot indították.

A szegedi orvosegyetemistáknak mégis sikerült két meglepetést okozni — egy kellemetlent és egy kellemest. Lányaink okozták a kellemetlen meglepetést, mivel az előzetesen várt második hely helyett csak a harmadik helyet tudták megszerezni. A fiúcsapat kellemes csalódást okozott, hiszen a „tervbe vett” utolsó hely nem tetszett nekik, s kiharcolták a harmadik helyezést. Csapatunk gyenge szereplését sajnos több negatív tényező „irányította”: elsősorban a játékoshiány és az, hogy teremgondok miatt csak nagyon keveset tudtak edzeni. Ennek következménye látszott a kupamérkőzéseken — feltűnően szétszórtan játszottak csapataink, az összeszokottság teljes hiányát láthattuk. Ezek a problémák természetesen okulunk kell s nem elég ha azzal vigasztalódunk, hogy idézzük a klasszikus mondást, miszerint „Nem a győzelem, a részvétel a fontos...”

„Oktatóverés”

Régi hagyomány felújításaként került sor november 29-én a Ságvári Endre Gimnáziumban a Bolyai intézeti oktatók-hallgatók sakkmérkőzésére. A mérkőzés nagy taktikai csata előzte meg a két csapatkapitány: Dr. Szalay István, illetve ezen sorok írója között, ugyanis mindkét fél nyerni akart! Szalay kezdett: átigazolta csapatába Széles Károly mesterjelöltet a MINSZK 22 mellől, valamint Dr. Huhn Pétert a vegyészektől, amire mi diákok Kahan Róbert vegyész beállításával válaszoltunk. Végül, több hónapos lelkes szervezés után, létrejött a találkozó, melynek esélyese a négy mesterjelölttel felvonuló hallgatók csapata volt. (Utólag könnyű okosnak lenni!) A tíz táblás mérkőzés nagy sikert aratott, a negyven főnyi közönség alig fért be a terembe.

A mérkőzés úgy indult, ahogy vártuk: Pintér András vezetéshez juttatta a hallgatókat, de ez nem tartott sokáig,

mert Gehér László révén egyenlített a tanári kar. Ezután ahogy telt az idő, úgy vált egyre biztosabbá a hallgatók győzelme, és alakult ki a 6,5 : 2,5 eredmény. (Dr. Huhn Péter—Kahan Róbert mérkőzést későbbi időpontban játsszák le.) Táblák szerint az eredmény:

1. Széles Károly—Varasdy Imre 1 : 0
2. Dr. Huhn Péter—Kahan Róbert
3. Dr. Szalay István—Tosits István 0 : 1
4. Dr. Soós Gyula—Pintér Ferenc 0 : 1
5. Dr. Csákány Béla—Varjú Károly 1/2 : 1/2
6. Dr. Pollák György—Csordás Mihály 0 : 1
7. Csirik János—Orosz Sándor 0 : 1
8. Dr. Kalmár László—Pintér András 0 : 1
9. Dr. Durszt Endre—Kain Mihály 0 : 1
10. Dr. Gehér László—Hajnal Lajos 1 : 0

A végeredménytől függetlenül, nagyon szoros mérkőzéseken alakultak ki ezek az eredmények, például a dr. Csákány—Varjú mérkőzés a Bolyai kollégiumban ért véget fél 11-kor.

A játékon túl nagy jelentőséget tulajdonítunk ezen hagyomány folytatásának, amely a tanár-diák kapcsolat elmélyítését segíti elő, és már most hozzáfogunk a tavaszi visszavágó szervezéséhez. További terveink között szerepel közös csapat alakítása az oktatókkal, és más karok, egyetemek (például Novi Sad) csapataival rendezni hasonló mérkőzéseket!

A többi karnak is ajánljuk, hogy szervezzenek oktatók—hallgatók mérkőzést!

PINTÉR FERENC

JÓ TANULÓ — JÓ SPORTOLÓ '71

Vándordíjakat és dícséreket adott át a József Attila Tudományegyetem Tanácsa nevében dr. Serfőző Lajos oktatási rektorhelyettes november 18-án. A Rektori Hivatalban az 1970—71-es tanévben legkiemelkedőbb tanulmányi és sport-eredményeket elért hallgatók tiszteletére adott fogadáson az emléktárgyakat és az azzal járó ezer forintot jutalmat kapta: Czinkóczy Ilona III. éves Népköztársasági Ösztöndíjas joghallgató, aki a SZEOL II. osztályú tornacsapatának erőssége, az ide területi bajnokság egyéni első helyezetteje, Labádi Imre III. éves vegyész, akinek tanulmányi eredménye jeles és kitűnő rendű, a Szegedi Spartacus Sportegyesületének pehelysúlyban területi és fő-

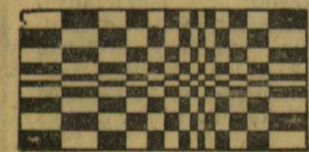
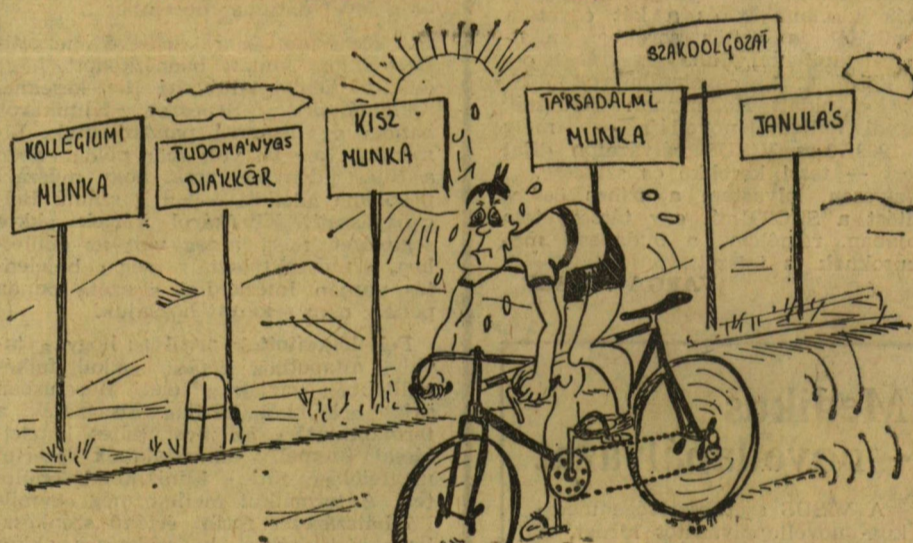
iskolai bajnokságot nyert súlyemelője. Dícséretben és a Karok által felajánlott pénzzutalomban részesült: Kolos Anna V. éves, jörendű joghallgató, aki engedélyvel a miskolci NB I-es asztalitenisz-csapat tagja, a főiskolai bajnokság győztese, Dombi László IV. éves, jeles és kitűnő rendű fizikus, az egyetemi és a természettudományi kar labdarúgó-csapat kapitánya, a SZEOL III. csapatának állandó játékosa, Bánfalvi Sándor II. éves, jörendű joghallgató, a SZEOL NB I. B. osztályú labdarúgó csapatának erőssége.

MAGASABB OSZTÁLYOKBAN

Három évig tartó fogadkozás, szorgalmas, következetes munka eredményeként teljesült a kosárlabdasporthoz szükséges nagy kívánsága — ismét van NB I-es csapatunk. Az NB II. keleti csoportjában szép győzelemsorozat után biztosan nyert bajnokságot a SZEOL férficsapata. Dr. Faragó József vezetőjével Zöllei István, Kisteleki András, Wirt István, Kecskeméti Ferenc, Hézős Sándor, Faragó István, Schmidt József, Láng Imre, Moldovay Géza, Kertész József, Valaczkai I. József, Valaczkai II. Győző, Lux József és Gazdag József játékosok kiválasztották ezt a minden elismerést megérdemelő sikert. Gratulálunk a fiúknak, s kívánjuk, hogy a Nemzeti Bajnokság legfelső osztályában is eredményesen álljanak helyt.

S a SZEOL első osztályú csapatához hasonlóan eredményes szereplést a Tanárképző Főiskola újoncsült NB II-es női kosárlabda-csapatának is! Őket is elismerés illeti, hiszen a két évvel előlött még megyei bajnokságot nyert együttes idén már az NB III-ban nyert bajnokságot. Szabó László edző irányításával a csapat — Nagy Suzsa, Bagt Mária, Bánáti Ildikó, Boszik Mária, Dienes Ibolya, Foltin Klára, Imrei Klára, Lakatos Erzsébet, László Klára, Sármási Márta, Schaffer Valéria, Trombitás Irén és Vizi Katalin — biztosan szerezte meg az első helyet. Így jövőre az eddigi edzőpartnertől ellenfél lesz az NB II-ben a SZEOL női kosárlabda-csapatá számára a Tanárképző Főiskola együttese. Reméljük és kívánjuk, olyan sikerrel szerepeljenek az első évben, mint idén a SZEOL-os lányok, akik tavaly kerültek be az NB II-be, jó szerepléssel az előkelő hetedik helyet szereztek meg.

„Tömegsport” az egyetemen

SAKK

Rovatvezető:

dr. Mosonyi Kálmán

Megfejtés az előző számból: Neumann—Hernandez: 1. Vh5:1 és sötét feladta, mert gh5-re 2. Fh7 matt.

SZPASSZKIJ ÉS FISCHER TALÁLKOZÁSAI

Legutóbbi rovatunkban megírtuk, hogy Fischer lett a jog, hogy 1972. tavaszára világbajnoki páros mérkőzést hívja ki Borisz Szpasszkij, a sakkos világbajnok.

Nem túlzás, ha azt állítjuk, hogy olyan feszült érdeklődés még nem előzött meg világbajnoki páros mérkőzést, mint a most sorra kerülő Szpasszkij—Fischer összecsapás 24 játszmáját. A felekezett érdeklődés oka elsősorban a káprázatos Fischer-sorozat, emellett a trón lábához érkezett. Összesen 21 játszmát játszott, ezekből 17-et megnyert. 3 lett remis és csak 1-et veszített el. A világ legjobb sakkosai közé tartozó három nagymester elleni 88%-os eredmény, amelyet előző nagyszerű tornasikerek támasztanak alá, tiszteletet parancsol a fiatal nagymester személye és sakk tudása iránt olyan ajánlóival, amelynek alapján sokan már a világbajnoki

döntőt is lefutottak vélik, biztosra veszik Fischer győzelmét.

Kétségtelen, hogy a döntő favoritja Fischer: ilyen szép eredmény a közelmúltban, ilyen imponáló stílus, a legjobb Capablanca emlékeztető győzelmek alátámasztják ezt a várakozást. Valószínű azonban, hogy maga Fischer tudja a legjobban, milyen ártnak lehet az elbizakodottság. Hiszen nem akármilyen a világbajnok, a világbajnoknak is szép eredményei voltak, elsősorban éppen Fischer ellen. Ne jósolgassunk, a jövőbe úgysem láthatunk, e helyett nézzünk vissza egy kicsit a múltba.

A két nagy ellenfél eddig öt játszmát játszott egymással, s az eredmények erősen Szpasszkij javára szólnak. Szpasszkij győzött három alkalommal, két játszma döntetlen lett, s Fischernek még egyszer sem sikerült Szpasszkij fegyverletére kényseríteni. Ez a döntő fölény nem a mai erőviszonyokat tükrözi, de mindenesetre elgondolkodtató. Fischert elsősorban természetesen a világbajnoki cím megszerzésének vágya fűti, de ezt a vágyat erősíti az a tudat is, hogy van elég törlesztendő válogja Szpasszkij ellen. Szpasszkijnak önbizalmat adhatnak eddigi eredményei, de Fischer hatalmas eredményeit éppen neki nem látni nagy könnyelműség volna. Valószínűleg mindketten nagyon felkészülnek, mindketten érzik, milyen erős próba előtt állnak.

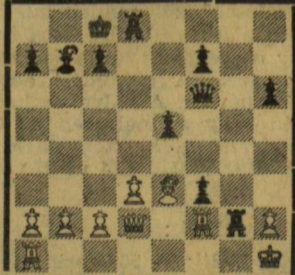
A két nagy rivális először 1960-ban ült le egymással szembe az argentin Mar del Plata fűrdőhelyen rendezett nagymesterversenyben. Szpasszkij ekkor 23 éves volt, korának megfelelő temperamentummal királyiselt kezdett, a 17 éves Fischer elfogadta és veszített. Ezután nagy versenyfutás kezdődött a pontokért, Fischer az utolsó fordulóban

utólré Szpasszkij, holtversenyben lettek első 2 pont előnnyel a rangos nagymestergárda előtt. — Ezután hat évig nem találkoztak. Az 1966-os sakkolimpián, Havannában, a Szovjetunió—Egyesült Államok mérkőzésen kerültek újból szembe egymással, döntetlen játszottak. Ugyanebben az évben még két játszmát váltottak a Pjatigorskij-versenyben Santa Monica-ban. Szpasszkij világgal győzött, sötéttel remizett, tehát tovább növelte az előnyét. Az utolsó találkozó 1970-ben a nyugat-németországi Siegenben volt a sakkolimpián, s ismét Szpasszkij győzelmét hozta. Nézzük meg ezt a játszmát:

Borisz Szpasszkij—Robert Fischer. Siegen, 1970. IX. 20. Grünfeld-védelem. 1. d4, Hf6 2. c4, g6 3. Hc3, d5 4. ed1. (Tehát az agyon- elemzett „centrumképző” változat. Ebben győzött Santa Monica-ban is Szpasszkij. Fischer ellen, csak az a kérdés, melyikük tartogott meglepetést a másik számára.) 4. ... Hd5: 5. e4, Hc3: 6. bc: 6. bc: 7. Fe4, c5 8. He2, Hc6 9. Fe3, 0-0 10. 0-0, Vc7 11. Bd1, Bd8 12. h3. (Itt tért el világos. Santa Monica-ban 12. Vel, e6 13. f4, Ha5 14. Fd3, f5 15. Bdl, b6 16. Vf2, ed: 17. Fd4: folytatás után győzött Szpasszkij.) 12. ... b6 13. f4, e6 14. Vel, Ha5 15. Fd3, f5 16. g4. (Tulajdonképpen ez az új) fe: 17. Fe4: Fb7 18. Hg3, Hc4 19. Fb7: Vb7: 20. Ff2, Vc6 21. Ve2, cd: 22. cd: b5 23. He4, Fd4: (Több elemző ezt a gyalognyerést hibáztatja, pedig csak logikus folytatása sötét eddigi játéknak: megvan a távoli gyalogtöbblet, ebből lesz a távoli szabadgyalog, „csak” a király elleni támadást kell még kibírni. De éppen ez nem sikerül.) 24. Hg5, Ff2: 25. Bf2: Bd6 26. Bel, Vb6 27. He4, Bd4 28. Hf6, Kh8 29. Ve6: Bd6 30. Ve4, Bf8. (Több remisesélyt adott volna a bástyákötés a d vonalon, mert a szelős királyállítás a bástyacsere után örökös sakk előnyeket adhat. De Fischer is győzni akart.) 31. g5, Bd2 32. Bf1, Vc7 33. Bd2: Hd2: 34. Vd4, Bd8 35. Hd5: Kg8 36. Bf2, Hc4 37. Be2, Bd6. (Erre látványos befejezés következett.) 38. Be8: Kf7 39. Bf8:1 és sötét feladta, a bástya ütése 40. Vh6: után vezért veszít, a kitérésre egyetlen út Ke6, de erre a huszár sakkal útja a sötét vezért.

TANULJ KOMBINÁLNI! BEST—MUIR

Levelezési játszma, 1970.

Világos: Khl, Vd2, Bal, Bf2, Fe3, gy: a2, b2, c2, d3, h2 (10)

Sötét: Ke8, Vf6, Bg2, Bd8, Fb7, gy: a7, c7, e5, f3, h7, h6 (11)

Sötét nagy támadással szorult helyzetbe hozta ellenfele királyát. A mi dolgunk más csak annyi, hogy a szép befejezést megtaláljuk. — Sötét lépett és világos feladta.

SZEGEDI EGYETEM

Egyetem

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola lapja. Megjelenik havonta kétszer. Felelős szerkesztő: Fenékel Judit. Szerkesztőség: Szeged, Dugonics tér 12. Telefon: 15-198. Kládásért felét: Kovács László, a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kládóhivatal: Szeged, Magyar Tanácskozárság útja 10. Telefon: 13-562. A lapot az intézmények pártbizottságai terjesztik. Ára: 1 forint. Előfizetés egy évre: 17 forint. Szegedi Nyomda